בע"ה

אחדות חתן וכלה

תשורה מחתונת אליאל-צורי ואודל שיחיו אנוש

מתנת הרב יצחק גינזבורג שליט"א לחתן ולכלה

שמות החתן והכלה - **אליאל-צורי** ו**אודל** - שוים יחד בגימטריא **תיט** (419).

נתבונן בחלק מהרמזים השייכים להם, עם שייכות מיוחדת לבנין בית בישראל:

טוב האות טית

קודם כל, הכי פשוט, **תיט** היינו האות **ט** במילוי - **טית**. בהקדמת ספר הזהר כתוב[1] שהמשמעות העיקרית של האות **ט** היא **טוב** - "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה' הטוב"[2].

ואכן, האות **ט** מופיעה לראשונה בתורה במלה טוב - "וירא אלהים את האור כי **טוב**"[3]. אות **ט** זו היא האות ה-121 בתורה, בגימטריא **טב** (11) ברבוע ו-**טוב** ברבוע פרטי (**ט** ברבוע, **ו** ברבוע, **ב** ברבוע)!

הספירה ה-**ט** היא ספירת היסוד, אות ברית קדש, ממנו נמשכת **הטפה** של ההולדה. **טפה** (לשון טף) בגימטריא **מזל טוב**!

על צורת ה-**ט**, המופנמת לתוך עצמה, נאמר "טוביה גניז בגוויה"[4]. על **הטוב** של ה-**ט**, כנ"ל, נאמר "וירא אלהים את האור כי טוב", "כי טוב לגנוז"[5], והוא האור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. אור זה הוא נשמתא דאורייתא, תורת החסידות.

אחדות בכל המעגלים

תיט בגימטריא **אחדות**. הרבי מליובאוויטש תמיד הדגיש יחד את שני המושגים אהבת ישראל ואחדות ישראל. האחדות באה מאהבה - **אהבה** בגימטריא **אחד** - וזהו היסוד לבנין עדי עד.

האחדות בין בני הזוג מתחילה מתחושת האחוה הפשוטה, האהבה הטבעית בה קורא החתן לכלה "**אחֹתי**" (**תיט**) - "באתי לגני **אחֹתי** כלה"[6], "פתחי לי **אחֹתי** רעיתי יונתי תמתי"[7].

חלק המילוי של אחדות (**אלף חית דלת ואו תו**) עולה 963, "**וירא אלהים את האור כי טוב**" (טוב הגנוז הנ"ל), שעולה **אחד** במילוי (**אלף חית דלת**)!

וביטוי עיקרי נוסף של אחד ששוה אותו מספר - "**אתה אחד** [ושמך אחד ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ]"[8].

אחדות שוה גם **צדיק הדור** - כדי להגיע לאחדות צריך להתקשר לצדיק הדור, המחבר אותנו לאחד האמת של השי"ת ("**אתה אחד**" הנ"ל).

אותו מספר עולה גם "**פלח הרמון**"[9], הביטוי ממנו לומדים ש"אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון"[10] - היהודי הפשוט של הבעל שם טוב (בשבעת המינים

* נמסר ערב החתונה, בדר"ח חשון תשפ"ו.

1) זהר ח"א ג, א. 2) נוסח התנאים עפ"י משלי יח, כב. 3) בראשית א, ד. וראה זהר ח"א ל, ב. 4) עפ"י זהר ח"א ג, א וח"ב רל, א. 5) זהר ח"א מה, ב. 6) שה"ש ה, א. 7) שם פסוק ב. 8) מנחה של שבת. 9) שה"ש ד, ג; ו, ז. "**פלח הרמון**" ר"ת **פה** (85) וס"ת **חן** (58, היפוך ספרות) - "דברי פי חכם חן" (קהלת י, יב). 10) ברכות נז, א.

הרמון מכוון כנגד ספירת ההוד[11], לשון יהודי).

חיות ושמחה

תיט עולה **מקור חכמה** ("נחל נובע מקור חכמה"[12]) שהוא **מקור החיים** ("החכמה תחיה"[13]).

וכן עולה "**ויורהו הוי' עץ**"[14], היינו עץ החיים, שפעל "וימתקו המים" - כח האתהפכא של "טעמין מרירו למיתקא"[15].

ועולה גם **נגון-רקוד**, ר"ת **נר** - "נר הוי' נשמת אדם"[16] - האדם השלם (איש ואשה יחד, "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם"[17]) מנגן ורוקד תמיד (מכח נר הנשמה, שלהבת הנר המתנועעת תמיד בכיסופין לשרשה[18]).

והוא עולה **עיון-זכרון**, ר"ת **עז** - "הוי' **עז** לעמו יתן הוי' יברך את עמו בשלום"[19]. "אין עז אלא תורה"[20], כשהעוז של התורה הוא נשיאת ההפכים שבה - "אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים"[21] - דהיינו רזין דרזין דאורייתא. דווקא על ידי ההתעסקות המסורה בפנימיות התורה, "כל חדא וחדא לפום שיעורא דיליה"[22], זוכים לכח העיון ("לאפשא לה"[23], להרבות ולחדש בתורה) ולכח הזכרון. כח העיון הוא פנימיות אמא וכח הזכרון הוא פנימיות אבא, ומכחם זוכים להיות אמא ואבא לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות ובחסידות בשמחה!

תיט באתב"ש **אמן** - כן יהי רצון!

צורת השמות

יש בשמות 13 (**אחד-עשר**) אותיות, אותן ניתן לצייר בצורה סימטרית (שנקראת צורת השראה):

א
ל י א
ל צ ו ר י
א ו ד
ל

הפנות והאמצע עולים יחד **עז** (ר"ת **עיון-זכרון**, כנ"ל), בגימטריא **מזל**!

אפשר גם לכתוב כרבוע את 9 (3 ברבוע) האותיות של שמות החתן, **אליאל צורי** (בגימטריא **חשמל**, **זך** במשולש), ובתוכן רבוע של 4 (2 ברבוע) אותיות שם הכלה, **אודל**:

א ל י
א ו
א ל צ
ד ל
ו ר י

האלכסון בצורה זו - אותיות **א א ל ל י** (בגימטריא **חסד**) - הוא אותיות **אליאל**! ממילא, שאר האותיות הן **אודל** (**אם**, "אם הבנים שמחה"[24]) **צורי** (**דבש**, הנמשך מצור[25], "אכל בני **דבש** כי טוב ונפת מתוק על חכך. כן דעה חכמה לנפשך **אם** מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת"[26]).

11) ספר הליקוטים ולקו"ת עקב פ"ח. ראה גם הזמן הפנימי מאמר "זמרת הארץ". 12) משלי יח, ד. 13) קהלת ז, יב. 14) שמות טו, כה. 15) עפ"י זהר ח"א ד, א. 16) משלי כ, כז. 17) בראשית ה, ב. 18) ראה תניא פי"ט. 19) תהלים כט, יא. 20) שה"ש רבה א, כג. תנחומא הברכה ד. ובכ"ד. 21) תהלים סב, יב. וראה סנהדרין לד, א (ובהנרות הללו נר רביעי). 22) עפ"י זהר ח"א קג, ב. 23) זהר ח"א יב, ב. 24) תהלים קיג,ט. 25) דברים לב,יג. 26) משלי כד,יג-יד.

